

odporną mechanicznie. Powłoka ma być odporna na działanie agresywnych czynników atmosfery przemysłowej oraz na stałe działanie wód opadowych

– Montowanie waz na attyce powinno uwzględnić zastosowanie izolacyjnej, specjalistycznej podkładki z tworzyw sztucznych eliminujących możliwość pojawienia się korozji kontraktowej na styku dwóch materiałów metalowych o odmiennym potencjale elektrochemicznym.

9.2.8. Obróbki blacharskie

9.2.8.1. opis stanu zachowania;

w przypadku obróbek blacharskich mamy do czynienia z kilkoma problemami. Jednym z nich na ścianie attykowej są zjawiska korozji kontaktowej w obszarach występowania dwóch różnych metali. W praktyce doprowadzają do miejscowego utleniania się słabszego materiału, a tym samym jego korodowania w miejscu łączenia. Taki problem występuje na styku z wazami żeliwnymi.

Kolejnym problemem jest wykonawstwo obróbek blacharskich gzymsów i parapetów. W trakcie robót nie uwzględniono rozszerzalności materiałowej elementów metalowych i „na sztywno” połączono je z tynkiem. Skutkiem nieuwzględnienia innej pracy metalu i tynku na styku obu w szczególności w glifach okiennych, obróbkach gzymsów następuję strefa spękania, która jest nienaprawialna.

Co prawda niewidocznym elementem, niemniej występującym jest zróżnicowanie materiałowe blachy z której wykonano poszycie dachowe i obróbki elewacji frontowej. Na dachu położono blachę ocynkowaną, na obróbkach gzymsów, parapetów – miedź. Istniejące skorodowane odwodnienie tarasu wykonane jest w postaci dwóch malowanych nieszczelnych rur żeliwnych

9.2.8.2. wskazanie oczekiwanych efektów prac

obróbki blacharskie należy docelowo całkowicie wymienić z zastosowaniem jednorodności materiałowej tj przy zastosowaniu blach odporniejszych na działanie warunków atmosferycznych i niewykazującej agresywnych reakcji chemicznych np. blach tytanowo-cynkowych. By zapobiec występowaniu korozji kontaktowej, należy zastosować odpowiednie metody izolowania od siebie metali o odmiennym potencjale elektrochemicznym. W tym celu przy montażu waz należy zastosować specjalne podkładki z tworzyw sztucznych.

W przypadku obróbek gzymsów, a w szczególności parapetów należy bezwzględnie unikać sztywnych połączeń materiałów o różnej rozszerzalności. Parapety należy mocować zgodnie ze sztuką z zastosowaniem „wydry” w tynku.

W związku z brakiem odpowiedniego podcięcia montażowego w stolarce okiennej na potrzeby obróbek nowe parapety należy montować na plastyczną masą szpachlowo-klejącą na bazie bitumicznej, o doskonałej przyczepności do podłoża ceglanych, betonowych, blach ocynkowanych, miedzianych, aluminiowych, stalowych i podłożu drewnianych unikając zastosowania wkrętów.

Niezbędne jest wykonanie nowych rur spustowych odwodnienia tarasu spójnych materiałowo z pozostałymi obróbkami